

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jo, men kunne fru Lene Espersen så ikke begynde at løfte en flig af sløret for, hvad det er for overvejelser, man gør sig i den borgerlige lejr. Man får lidt fornæmselse af, at fru Lene Espersen og fru Ulla Tørnæs måske ikke helt har gjort deres hjemmearbejde godt nok.

Men o.k., så starter vi, hvor vi står nu, for det er jo vigtigt for os andre at vide, hvis det skulle kunne lykkes at lave en vedtagelse under denne her debat, hvad det egentlig er, man vil. Kunne vi ikke få en lille smule bud på det?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg tror i meget høj grad, at det er et spørgsmål om forskelle i stil, der gør, at fru Lene Espersen ikke bryder sig om den meget kulørte serie, som ligger i en stor stak ved siden af hendes stol.

Hvis man sammenligner med den stil, som Schlüterregeringen havde op igennem 1980'erne, så må man sige, at det meget var præget af Schlüters valgsprog, som jo var, at politik er noget bras. Man brugte ikke tid på at lave bøger om visioner eller den slags ting. Man mødtes en gang imellem til et teselskab for at finde ud af, om man havde et fælles fodslag, havde et fælles grundlag, og så sagde han i øvrigt, at politik er noget bras.

Sådan kan man se forskelligt på, hvordan man skal præsentere en regerings politik. Jeg synes, man må have lov til at bruge både embedsmænd og offentlige penge til at præsentere en regerings visioner i en appetitlig og indbydende udgave.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Først til fru Elisabeth Arnold: Jamen vi må så konstatere, at der altså er en uenighed mellem Det Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti i den her sag.

Der er mange, mange gode grunde til at lave debatbøger og komme med visioner for, hvad man gerne vil med fremtidens samfund osv. Det, der er hele det principielle spørgsmål, er, om det er skatteborgerne, der skal betale for, at man kan lave alle de her publikationer, og der synes jeg måske, at det ville være mere passende, at man, når man lavede et forslag, så fik ens partikasse til at betale for det frem for at lade det være noget, som skatteborgerne betaler.

Til hr. Keld Albrechtsen: Jamen altså ét sted, hvor man i hvert fald kunne tage fat – det er bare et forslag, og der henviser vi igen til den fæmøse side 123 i betænkningen fra DJØF – og noget af det, jeg synes er allervæsentligst, er det, der står om, at risikoen er, at embedsmændene reelt bliver aktører i det partipolitiske spil med uheldige konsekvenser for administrationens integritet og troværdighed.

Det allerallervæsentligste i hele diskussionen omkring embedsmændenes rolle er, at vi har en sikkerhed for, at integriteten og troværdigheden er til stede, uanset hvem der har regeringsmagten. Dermed mener jeg også, at arbejdsgruppen har ret, når de siger, at de vil advare imod, at embedsmænd bliver sat i situationer, hvor de reelt varetager politikerrollen. Og det synes jeg faktisk er et godt udgangspunkt, hvis det er sådan, at vi skal arbejde videre med et forslag til vedtagelse.

Det, jeg synes er krystalklart, er, at man skal skelne imellem det at være embedsmand og være politiker, og at en minister i en regering er den person, der sidder med ansvaret. Det kan ikke fedtes af på andre. Embedsmændene skal have en mulighed for at sige fra, hvis de føler, de bliver drevet ud i et partipolitisk spil, hvor de ikke hører hjemme.

(Kort bemærkning).

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg føler en oprigtig trang til at prøve at nuancere det skrift, som hedder »Danmark som foregangsland«, for det bliver nu brugt som eksempel på noget, der er partipolitisk, eller som er kritisabelt, under den overskrift, som denne forespørgselsdebat handler om.

»Danmark som foregangsland« er en idé, der er undfanget af den tidligere finansminister, Mogens Lykketoft, og mig på en studietur til New Zealand. Det er benchmarking. Det er et forsøg på at lave benchmarking på en række områder. Holland og Danmark var de første, der lavede benchmarking i Europa. Nu laver alle landene i EU det som aftalt i EU-regi. Det er analyser af, hvor styrke og svagheder er på områder, som man mener er centrale for, at Danmark som nation kan klare sig godt i en verden, der forandrer sig uafsladelig. Jeg vil utrolig gerne se den regering, der kan undlade at udarbejde den slags ting.

Så kan man kritisere titlen, men titlen er jo udtryk for det fælles mål, at Danmark skal klare sig godt, og hvilket parti er imod det? Hvordan bæ-